

FM 2014/176

I henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at præcisere og sikre, at børn og unge mellem 16 og 24 år med vidtgående handicap, der er på midlertidigt ophold udenfor Grønland, skal have ret til 2 årlige besøgsrejser til Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Jeg er bekymret. Jeg er bekymret for, at velfærden for vores handicappede er under pres og bliver udsat for forringelser, hvis vi ikke er på vagt.

Efter § 56 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 23 af 30. december 2013 om hjælp til personer med vidtgående handicap, kan børn og unge mellem 16 og 24 år med vidtgående handicap, der er på midlertidigt ophold i Danmark, bevilges hjælp til 2 årlige besøgsrejser til Grønland. Da bekendtgørelsen blev sendt i høring var bestemmelsen formuleret som om, at de pågældende havde ret til 2 årlige besøgsrejser til Grønland. Hvad er der sket i lovgivningsprocessen, siden retten til disse 2 årlige besøgsrejser nu blot er blevet en mulighed for at få hjælp?

Jeg kan tydeligt huske, da vi tilbage i 2010 besluttede at handicapforsorgen pr. 1. januar 2011 skulle udlægges til kommunerne, så var det forudsætningen, at der ikke måtte ske en forringelse af forholdene for de handicappede. Spørgsmålet er stadig, hvorvidt vi med udlægningen har fastholdt velfærden for de handicappede og opnået en ressourceoptimering som forudsat ved beslutningen?

Jeg skal endvidere erindre om, at Familieudvalget i betænkning til forslaget om udlægningen fremførte, at Naalakkersuisut senest efter 5 år efter udlægningen skulle vende tilbage til Familieudvalget med en redegørelse for, og evaluering af virkningen af udlægningen. Dette specifikt i forhold til økonomien og forholdene for de handicappede. Hvornår tager Naalakkersuisut fat på denne redegørelse?

Jeg vil afvente de politiske udmeldinger omkring dette forslag til sikring af velfærden for vores handicappede og de videre politiske udmeldinger om, hvorvidt Naalakkersuisut skal fremsætte et lovforslag om, at sikre ret til 2 årlige besøgsrejser for den pågældende gruppe, eller om det indtil videre er tilstrækkeligt at Naalakkersuisut i en ændret bekendtgørelse sikrer retten til, at handicappede børn og unge på ophold eller ved anbringelse udenfor hjembyen har ret til 2 årlige rejser til hjembyen, og ikke blot kan få hjælp.

Om påkrævet, så er Inuit Ataqatigiit åbne for, at vi i en Inatsisartutlov sikrer ensartede minimums rettigheder for de handicappede, og ikke blot bemyndiger Naalakkersuisut at gennemføre den nærmere regulering.

Jeg ser frem til nogle principielle udmeldinger i Inatsisartut omkring velfærden for vores handicappede og til den konkrete problemstilling, da jeg ellers kan være bekymret for, at velfærden udhules og undergraves.

God debat!

Økonomiske og administrative følger for det offentlige:

Fastholdes den hidtidige retstilstand for den nævnte gruppe med ret til 2 årlige besøgsrejser, så indebærer forslaget ikke fornyede økonomiske eller administrative konsekvenser, udover det sagsforberedende arbejde ved at skulle gennemføre de påkrævede ændringer og præciseringer.

Det anses skønsmæssigt, at dette arbejde vil andrage 1/40 årsværk for en A/C – fuldmægtig, hvilket kan beløbe sig op til kr. 12.500.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.